

ποιοις, ἐν Τουχης δὴ ὑπὲρ  
ἡριῶν καὶ μεβι λεύθης αἰ  
πρὸς τὸν πατέρα, ὁ εἰπὼν  
δευτεπρὸς με πάντες οἱ κο  
πιῶντες καὶ πεφορτισμέ  
νοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς  
καὶ ἐν Τουχάτης ὑπὲρ εἰ  
μοῦ πρὸς τὸν πατέρα, καὶ  
ἀγιαζῆς ἐμὲ πνεύματι βῶ  
αγιῶ, ὃν ἐπέμψας, ὥσπερ  
ἐπέμψεν, παρὰ κλητοῦ  
καὶ ἐπιπροσπον αὐτοῖς ἔχ  
ἡτοῦν θυμωμένων καὶ φο  
λάτων